

má význam jen pro tyto obce, nikoli však pro parcelanta povinného postoupiti pozemek na zřízení určité ulice.

Z toho je patrné, že, jde-li o příspěvek, který se vztahuje přímo k veřejné silnici, ustupuje osoba majitele silnice úplně do pozadí a že tento je vůči příspěvateli jen představitelem veřejného podniku silničního, pročez v této vlastnosti jest oprávněn požadovati i příspěvky jeho předchůdci slíbené.

Kdyby v daném případě přešla dotčená erární silnice na jiný svaz veřejný, na příklad na zemi nebo okres, vstoupil by nový správce silnice na místo státu a mohl by dlužné příspěvky dobývatí právě tak, jako by v případě t. zv. inkamerace okresní silnice zase stát měl právo vybírati příspěvky ve prospěch bývalé okresní silnice povinné. Tomu nemůže býti jinak, když změnou státních poměrů vstoupila na místo bývalé monarchie republika československá jako majitelka a správce silnice.

Nemůže tudíž býti proti nař. rozhodnutí s důvodem namítáno, že stěžující si obec přislíbila svůj příspěvek pro stavbu mostu na erární silnici jen bývalému státu rakouskému.

Ve smyslu těchto vývodů dlužno náhled stížnosti o právní povaze závazku stěžující si obcí převzatého uznati mylným a nemá proto významu, zdali a pokud jest konstrukce likvidační mašy zaniklého státu, o niž se stížnost podle vzoru soukromého práva dědického pokouší, vůbec možná a zejména zdali by se dala srovnati s onou úpravou poměrů, nastalých po rozpadnutí monarchie, která stanovena byla mírovou smlouvou mezi mocnostmi spojenými a sdruženými s jedné a Rakouskem s druhé strany 10. září 1919 uzavřenou v St. Germain en Laye (viz zejm. čl. 206 této úmluvy).

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1522.

Dávka z přírůstku hodnoty (Morava): * Převzal-li kupitel placení dávky z přírůstku hodnoty, jest i podle § 5, odst. 2 vlád. nař. ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n. k zcizovací hodnotě připočísti dávku z přírůstku hodnoty jen v té výši, ve které by ji byl měl nésti zcizitel.

(Nález ze dne 25. září 1922 č. 6446.)

Prejudikatura: Boh. č. 1214 adm.

Věc: Josef a Františka B. v B. proti moravskému zemskému výboru v Brně o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem městské rady zemského hlavního města Brna ze dne 2. listopadu 1921 č. — byla z převodu domu č. — v ulici v Brně, provedeného trhovou smlouvou ze dne 6. srpna 1921, vyměřena dávka z přírůstku hodnoty. Za základ vzata byla cena nabývací 38.000 K a cena zcizovací 145.000 K, ke které připočtena byla dávka z přírůstku hodnoty částkou 34.368 K 33 h, jejíž zaplacení převzal nabyvatel.

Moravský zemský výbor v Brně rozhodnutím ze dne 2. ledna 1922 č. — zamítl odvolání Josefa a Františky B., domáhajících se toho, aby

k ceně zcizovací připočtena byla dávka z přírůstku hodnoty jen v té výši, ve které by ji měl nést zcizitel, z důvodu, že § 5 nař. vlády republiky čsl. ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n., podle něhož případ posuzovati jest, nepředepisuje, že by dávka z přírůstku hodnoty, kterou se zavázal platiti kupitel, směla býti k zcizovací ceně připočtena pouze v oné výši, ve které by ji musil platiti zcizitel; že tudíž postup vyměřovacího úřadu jest správný.

Ve stížnosti na nss podané manželé Josef a Františka B přiznávají, že pro vyměření dávky platí předpisy nař. vlády republiky čsl. ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n., dovozují však, že vzhledem k předpisu § 5, odst. 2 a § 13, odst. 2 cit. nař. ve všech případech zachovati jest postup, jakoby bylo dávku předepsati zciziteli, že tedy měla připočtena býti k ceně zcizovací dávka vypadající na rozdíl mezi cenou nabývací s připočtením 5% a cenou zcizovací po odečtení 5% z ceny nabývací (§ 8 č. 2. a § 11, odst. 3. cit. nař.).

Stížnost tuto shledal nss důvodnou.

§ 5, odst. 2. cit. nař. stanoví, že za zcizovací a nabývací hodnoty platí zpravidla zjištěné zcizovací a nabývací ceny, k nimž jest připočísti mimo jiné také hodnotu ostatních vedlejších plnění, mimo kupní cenu smlouvených, zejména i dávku z přírůstku hodnoty, zavázal-li se nabyvatel ji zaplatiti.

Ustanovení toto jest nutným důsledkem povahy a účelu dávky z přírůstku hodnoty, aby zdaněn byl bezzáslužný přírůstek hodnoty nemovitosti. Zaváže-li se nabyvatel zaplatiti dávku, zvýší se o dávku, kterou by jinak zcizitel měl zaplatiti, zcizovací cena a tudíž i přírůstek hodnoty jevíci se v rozdílu mezi hodnotou nabývací a hodnotou zcizovací, vypočteném podle předpisů §§ 7 a násl. cit. nař. Proto dlužno připočísti k ceně zcizovací, jak ostatně vyslovil nss již v nálezu ze dne 13. března 1922 č. 1339/22 (Boh. č. 1214 adm.) dávku z přírůstku hodnoty jen v té výši, ve které by ji měl nést zcizitel a pak dávku na tomto podkladě vyměřenou předepsati zciziteli.

Z toho ovšem následuje, že dávka, která se v tomto případě zciziteli z převodu vyměří, jest větší oné, kterou by byl zcizitel bez převzetí dávky nabyvatelem platil.

Na shora uvedeném smyslu ustanovení cit. § 5, odst. 2. ničeho nemění skutečnost, že do ustanovení toho nebyl pojat předpis obsažený výslovně v § 5, odst. 2. dřívějšího dávkového řádu ze dne 26. prosince 1914 č. 18 z. z. mor. z r. 1915, že pojmouti jest v cenu zcizovací dávku z přírůstku hodnoty, byla-li nabyvatelem k placení převzata, jen v oné výši, ve které by ji byl měl nést zcizitel; neboť výše, ve které jest připočísti dávku nabyvatelem převzatou k ceně zcizovací, jest vzhledem k povaze dávky, na níž cit. nařízením ničeho měněno nebylo, samozřejmá.

Nař. rozhodnutí opírající se o mylný právní názor, že při zjišťování zcizovací hodnoty dlužno v případě § 5, odst. 2. posl. věta nař. ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n. k zcizovací ceně připočísti dávku v předepsané výši, přiči se proto zákonu a slušelo je podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 1523.

Stavební právo: I. * Jestliže soused v komisionálním řízení stavebním individualisoval svoji námitku proti stavbě zcela zřejmě jen jako